

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini işleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 49 2 Kasım 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

SOL'LA MÜCADELE, HALK'LA MÜCADELEDİR!

Emekçilerin ezildiği sömürücü bir düzende salyangoz kabuğuna çekilip "tarafsızım„ diyenler, halka ihanet içindedirler!

SON iki yıl içinde, telâşlı bazı çevrelerin cankurtaran simidi gibi yapışıp tutundukları «Sol'la Mücadele» sloganı, artık tatsızlaşan bir kaba edebiyat halini almaya başlamıştır. Koparılan bu yaygaralar karşısında, «SOL» kavramına açıklık kazandırmak görevi, yine yurtsever toplumculara düşmektedir.

Başlangıçta «parlâmento binası içindeki yer ifadesi» olarak siyasal edebiyata girmiş bulunan «SOL»; bugün sermayenin karşısında emeği, sermayecinin karşısında emekçiyi savunmak anlamına gelmektedir. Bu bakımdan, emekçi halkın mutluluğunu öngören bilimsel ve siyasal yöntemlerin tümü, «SOL» kavramının içine girmektedir.

«Sol»un karşıt kavramı «sağ»dır. Zâten sağ olmasaydı sol da olmazdı. Şu halde «Sol'la Mücadele» söz konusu edildiği zaman, sağın giriştiği bir mücadeleyi anlamak gerekir. Bu, sermayenin emeğe, sermayecinin emekçiye karşı açtığı bir savaştır. Bu savaşın temel anlamı, Türk burjuvazisinin Türk proletaryasına karşı sömürme ve sindirme girişimidir.

Görülüyor ki, «sol'la mücadele» demek, aynı zamanda bir «sınıf mücadelesi»dir! Ama ne gariptir ki, her çağda ve her yerde «sol'un mücadelesi» diye bilinen «sınıf mücadelesi», Türkiye'de sağ'ın eseri olmaktadır. Ve yine çok gariptir ki, Türkiye'de «sınıf mücadelesi»ni kışkırtanlar «Yurdumuzda sınıf yoktur!» diye bağırmaktadırlar.

Türkiye'de sağ'ın arkasında yatan güç, emperyalizmden başkası değildir. Emperyalizm ile anlaşık olmasından ötürü, komprador burjuvazisi adı verilen bu yerli «sağ», emekçiden aldığı sömürü payının büyük kesimini yabancı ortağına bırakmaktadır. Bu bakımdan da «sol'la mücadele», yerli kapitalizmin emperyalizm ile işbirliği anlamını içermektedir.

Ne diyor Büyük Atatürk:

«Memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri, şahsî menfaatlerini müstevlilerin siyasî emelleriyle birleştirebilirler.» Komprador burjuvazisi, iktidarı etkisi altında tutuyor bugün. Onun içindir ki, bütün siyasal araçlar, emperyalizmin açık ve gizli araçları ile birlikte, Türk emekçisinin uyanışına ve mutluluğuna karşı seferber edilmiştir. Ve bunun içindir ki «sol'la mücadele», yerli sağ'ın olduğu kadar, emperyalizmin de sloganı olmaktadır.

«Sol'la mücadele», halka ihanetin ta kendisidir! 1919 Kurtuluş Savaşında saray, mandacı burjuvazi ile yanyana, emperyalizm ile birlikti. Kişiliğini kurtarmanın derdine düşen devlet, istilâcıya hoş görünmek çarelerini arıyordu. Malından başka bir düşüncesi olmıyan burjuvazi ise istilâcı düşmanı (dâvet sembolü olarak) tuz - ekmekle karşılıyordu. Bugünkü durum, o günkünden farklı değildir.

Bugün «tehlike»nin kendisi ile birleşen burjuvazi, «tehlike»yi bir «kurtarıcı» gibi gösterip, onu halka sevdirme çabası içindedir. Yürütülen bu yoğun ve sistemli propaganda ortamında emekçi halkımız, mandayı kabule razı bir duruma getirilmek üzeredir.

Emperyalizm devi, yerli burjuvazi ile Türk halkını tarih sahnesinden silmeye çalışırken, Türk okumuşu, bir salyangoz yumuşaklığı içinde tarafsızlık kabuğuna nasıl çekilebilir? Hem de, tarafsız olmaları gereken bütün kurum ve kuruluşların «Sol'la Mücadele»ye aktif bir biçimde katıldıkları sırada!..

Bugün ulusal bilinç demek, sınıf bilinci de-

(Sonu 2. de)

SUNU

Bana susacaksın diyen deyyuslar
Sanmasınlar beni ki ben susarım,
Ben zulumu nerde görsem, orada
Ağzının ta ortasına kusarım!

ÂŞIK İHSANÎ

Pipe-Line Grevi Neden Yapıldı?

ÇAĞIMIZIN en önemli servetlerinden PETROL, bugün yurdumuzun çeşitli yerlerinde, özellikle Doğu bölgesinde çıkmaktadır. Petrol, günümüzde zengin, kapitalist, yani sermayeci; emperyalist, sömürücü milletlerin birbirleri ile savaşmalarına ve çekişmelerine sebep olan başlıca metalardandır. Memleketimizde de petrol bulunması ile bu ülkeler, Türkiye'nin başına daha büyük bir iştiha ile üşüşmüşlerdir.

Doğu'da başlıca Raman, Garzan ve Şelmo'da çıkan petrol, Siirt'in Batman ilçesindeki rafineri de temizlenmektedir. Dünyanın petrol bulunan birçok ülkelerinde olduğu gibi, bizde de petrolün Batman'dan deniz kenarındaki İskenderun'a ucuz nakli için, Pipe - Line adı verilen bir boru hattı yapılmaktadır. Bu hattın yapılmasını, bir Fransız - İtalyan ortaklığı üzerine almıştır. «Joint Venture Interpose Techint» adını taşıyan bu şirket, Orta - Doğu'nun birçok Arap Krallık ve Şeyhliklerinde boru döşemiş bulunmaktadır. Bu sebeple, o ülkelerde edindiği kanunsuzluk alışkanlıklarını yurdumuzda da sürdürmek istemiştir.

Zaman - zaman 3 bin işçinin çalıştığı işyeri, 8 ay süreyle Türkiye Cumhuriyeti kanunlarından kaçak çalışmıştır. Fransız ve İtalyan yabancı sermayecilerinin özellikle bu 8 ay içindeki kanunsuzluklarında, Türkiye Cumhuriyeti yöneticilerinin de sorumluluk payı bulunduğu, yine bizzat T.C.'nin bir «Devlet Raporu»nda belirtilmiş; bu konularda şimdiye dek kovuşturma yapılmadığı gibi, herhangi bir açıklama ile kamu oyuna bilgi verilmemiştir.

Hatay, Gaziantep, Urfa, Adıyaman, Diyarbakır, Maraş ve Siirt illeri ne yayılan işyerinde çok ağır şartlarla çalışan 60 kadar da yabancı bulunmaktadır. Türk işçileri 50 - 55 derece sıcak altında, 40 derece hararetteki suyu içerek, doktorsuz ve en basit insanlık haklarından yoksun çalışırken, yabancılar buzlu suları ve içkileri içmekte, ayrıca Türk işçilerinden on kat daha fazla ücret almaktaydılar.

İşçi sınıfı, bir ulusun özü, en su katılmamış unsurudur. Ulusal dâvaların asıl sahibi de zenginlerden, ağalardan, hattâ varlıklı okumuşlardan önce İŞÇİ SINIFI'dır. Çıkarları yabancılara bağlı olup bunlarla işbirliği yapanlara KOMPRADOR denmektedir. İthalâtçı, ihracatçı dış ticaret erbabı, dışardan getirdikleri parçaları burada birbirine takıp, «Yerli Sanayi» diye halka satan Montaj Sanayii erbabı, onların destekçisi para babaları Bankerler, yabancı burjuvazi ile her alanda içli - dışlı olmakta, sonra da «milliyetçilik»ten dem vurmaktadırlar! Oysa asıl milliyetçiler, T.C. kanunlarını yabancılara tanıtmak ve onları bu kanunlar önünde dize getirmek için her vesile ile öteden beri mücadele eden Türk işçileridir. Bunu, kendi gizli çıkarları nı örtmek için Türk işçisine iftira etmeye yeltenenlerle, zenginleri, işçi sınıfına karşı baskıları nı daha da arttırmaya teşvik edenlere bildirmek isteriz.

YİS (Yapı İşçileri Sendikası), Pipe - Line grevi dolayısıyla güneyde «millî bir kanun mücadelesi» vermiş, bütün milliyetçi güçlerin desteklediği bu savaştan zaferle çıkmıştır.

YİS, büyük zaferden sonra teşkilâtına gönderdiği bir genelge ile olayı şöyle anlatmaktadır:

«Atatürk, Kurtuluş Savaşından sonra «Şimdi kazandığımız siyasî bağımsızlığı iktisadî bağımsızlık ile tamamlıyacağız» demişti. Biz de buna uygun olarak, «Kuvayı Milliye devam ediyor» diyoruz.

Bütün arkadaşlarımızın bilmesini istediğimiz bir husus, Fransız ve İtalyan'lara karşı yapılan bu grevin de, daha önce «Lummus» işvereni Amerikalı'lara karşı başarılan gibi, AÇ GREV olarak yapıldığıdır. Sendikamız bu grevde de arkadaşlarımıza herhangi bir vaatte bulunmamış ve grev boyunca işçilere maddî dağıtım yapamamıştır. Bu, tıpkı Kuvayı Milliyecilikte olduğu gibi, bir fedakârlık ve feragat grevi olmuştur. Arkadaşlarımız, bu grevdeki tutumlarıyla da, Kurtuluş Savaşı Kuvayı Milliyecilerinin torunları olarak, onların fedakârlık ahlâkına sahip olduklarını ispat etmişlerdir.

İktidarda bulunan hükûmetin tutumu, grev olayında açıkça menfi olmuştur. Bu tutum, Yapı İşçileri Sendikası Yöneticileri için hiç te şaşırtıcı değildir. Çünkü iktidarda, özel teşebbüsten yana olan A.P. bulunmaktadır. Bu partinin iktidardaki Hükûmet mensubu bir Bakanı, tüccarları ve sanayicileri, işçilere karşı açıkça kışkırtmış, özel teşebbüsten yana olduğunu ortaya koymuştur. İşveren yabancı şirket bir özel teşebbüs olduğu gibi, Hükûmet de özel teşebbüsçü olmaktan başka, yabancı sermayenin Türkiye'de daha çok yerleşmesi taraftarıdır. Kısaca Hükûmet, işçiyi tutmayan, işvereni tutan bir hükûmettir. Yapı İşçileri Sendikasının yöneticilerinin, Hükümetin patronu tutan davranışına şaşmaması, bu gerçeklerin bilinmesinden ileri gelmektedir.

Grev sırasında Urfa Valiliğinde Anayasa üç saat açıkça çiğnenmiş, vatandaşlara eziyet edilmiş angarya yaptırılmak istenmiştir. Türk - İş, bünyesindeki Amerikan mayalı sarı sendika tarafından aldatılmış, gerçekle re dayanmayan bildiri yayımlanmıştır. Grevimizden hiç bahsetmeyen T.R.T., böyle bir bildiriyi kelimesi kelimesine yayımlamayı bir görev saymıştır.»

YİS'in büyük mücadelesi sonunda yabancı işveren, T.C. kanunlarını resmen tanımış, işverenin sömürgeci davranışları mahkûm edilmiş, insanca çalışma şartları garanti altına alınmıştır.

Büyük zafer, Yapı İşçisi kardeşlerimize kutlu olsun!

Sol'la Mücadele, Halk'la Mücadeledir!

(Başı 1. de)

mektir. Okumuş olmak, aydın olmak için yeterli değildir. Aydın olmanın koşulu, Türk Ulusu demek olan Türk emekçisinin yanında, «sol'la mücadele»nin hedefi olmaktır! Artık saflar iyice belli olmuştur: Ya Türk emekçi sınıfından yanasınız, ya da emperyalizmden yana...

Emekçilerin ezildiği bir düzende «tarafsız» olmak, halka karşı olmaktır. Bu ihanet kepazeliğine artık son vermenin zamanı gelmedi mi?